

Đề bài

Hãy viết bài văn ngắn
tả một nhân vật có
hành động và ngoại hình
khác thường mà em đã
gặp hoặc nghe kể lại.

Bài làm

Tôi nghe bố tôi kể lại về con người của bác đưa thư ngày ấy – ngày mà bố còn ở tuổi thiếu thời.

Bác ta còn trẻ, người ta quen gọi là bác phu trạm. Bác hay vào nhà tôi đưa thư.

Bác phu trạm cao lớn, cao lớn nhất vùng. Bác có nước da màu bánh mật, đầu đội nón lá rộng vành. Bác mặc bộ bà ba đen, hay đi chân đất, hai bàn chân to và mốc trắng. Khuôn mặt bác phu trạm thật vuông vức. Quai hàm bạnh, chiếc mũi cao, to và láng bóng. Cặp mắt sâu, thâm quầng trông như người mất ngủ. Tương phản với cặp mắt đượm vẻ buồn ấy là cái miệng tươi tắn, bác hay mỉm cười để lộ hàm răng trắng nhơn lại không đều đặn.

Mỗi lần đưa thư, bác lấy trong cái túi vải xám xỉn có quay vòng lên vai một chồng thư, rồi bác đứng đỉnh xem lại phong thư của ông em. Trao thư xong, bác ngồi uống một bát nước chè xanh, hít một hơi thuốc lào, mắt nhìn trời mây cho thư giãn. Bác nói chuyện với mọi người, giọng nói ồ ồ nhưng đồng dục. Bác nói huyền thuyên, thỉnh thoảng pha một trận cười giòn tan, cả nhà em cũng cười theo. Rồi bác chào ông em, đeo túi xách đứng lên. Bác đưa bàn tay chai sần và rám nắng lên phía trước trán để tạm biệt cả nhà, bóng bác vừa lui ra ngõ, ông em nhìn theo và mỉm cười.

Hình ảnh bác phu trạm thật mộc mạc, giản dị. Có lẽ bác cũng vất vả trong việc đi bộ đưa thư. Em mong bác có cuộc sống ấm no, hạnh phúc.